

Standard FCI č. 60/28.06.2002/F

MALÝ ŠVÝCARSKÝ HONIČ (SCHWEIZERISCHE NIEDERLAUFHUND)

ZEMĚ PŮVODU: Švýcarsko

DATUM ZVEŘEJNĚNÍ PLATNÉHO STANDARDU: 28.11.2001

VYUŽITÍ: lovecký pes v plném smyslu slova: hledá a štve s plným nasazením, loví samostatně a hlasitě a dohledává úspěšně po barvě.

KLASIFIKACE F.C.I.: Skupina 6 honiči, barváři a plemena příbuzná
Sekce 1.3 malí honiči
S pracovní zkouškou;

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: na začátku století se začal organizovaný lov postupně rozšiřovat do všech švýcarských kantonů. Zdálo se, že švýcarští honiči středního rázu jsou pro tento omezený způsob lovu příliš rychlí, a proto bylo rozhodnuto je nahradit novým plemenem menších honičů. Tak došlo metodickou selekcí a cíleným křížením k vyšlechtění tohoto nového plemene, malého švýcarského honiče, který v sobě spojuje následující kvality: relativně malou kohoutkovou výšku, zbarvení vycházející ze čtyř původních variet atraktivně zbarvených švýcarských honičů; dobře drží stopu a vydává znělým a harmonickým hlasem; hledá, stopuje a štve s velkým nasazením; pracuje rovněž dobře při dohledávce po barvě. Švýcarský klub pro malé honiče, jenž nese od svého založení jméno Klub basetů, byl založen 1.července 1905.

CELKOVÝ VZHLED: při zachování typu honiče má tento zmenšený švýcarský honič kohoutkovou výšku od 35 do 43 cm u psů a 33 – 40 cm u fen. Má obdélníkový tělesný rámec, je středně dlouhý, jeho tělesná stavba je silná. Hlava středních dimenzí je suchá a ušlechtilá, s milým a pozorným výrazem a je doplněna velmi dlouhými zavěšenými ušima, které se vývrtkovitě stáčejí a jsou nízko nasazené. Hrudní koš je středně široký, avšak dost hluboký a prostorný, aby zajišťoval dostatek prostoru pro srdce a plíce. Končetiny jsou suché a silné. Ocas, v klidu svěšený, se v akci mírně pozvedá.

Vyskytují se 4 barevné rázy:

- malý bernský honič
- malý jurský honič
- malý lucernský honič
- malý švycký honič

CHOVÁNÍ/POVAHA: malý švýcarský honič je hbitý, aktivní a odolný, má velmi jemný nos a je to vášnivý lovec. Hledá, stopuje a honí s velkou jistotou, jeho hlášení je zvучné a harmonické. Jeho povaha je přirozeně milá, temperament klidný až živý, není ustrašený a nikdy nesmí být agresivní.

HLAVA: je ušlechtilá a suchá. Při pohledu zepředu je protáhlá a spíš úzká, nerozšiřuje se, jen mírně v oblasti lící.

LEBEČNÍ ČÁST:

Lebka: je mírně klenutá, bez vrásek na čele, bez dělicí rýhy. Týlní hrbol je málo výrazný. Vzdálenost mezi týlním hrbolem a stopem je téměř stejná, jako vzdálenost od stopu ke konci nosu. Osy mozkovny a nosního hřbetu jsou co nejvíce rovné a rovnoběžné.

Stop: je středně vyjádřený.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: je tmavý. Nozdry jsou široké.

Čenichová partie: je silná, dost dlouhá a středně hluboká, nikdy ne špičatá. Nosní hřbet je upřednostňován rovný nebo jen mírně klenutý, je spíše úzký.

Pysky: horní pysk je mírně spuštěný a tvoří vepředu zaoblenou mordou, nikdy nesmí být špičatá. Koutek je těsně přiléhající.

Čelisti/Zuby: zuby jsou velmi silné, korektně postavené a kompletní s nůžkovým skusem, zadní strana horních řezáků přisedá těsně k přední straně spodních řezáků. Zuby jsou správně postavené v mohutných čelistech. Klešťový skus je přípustný. Chybění 2 PM1 nebo PM2 je tolerováno. Chybění M3 není bráno v potaz.

Líce: málo výrazné.

Oči: tmavé, jasné, mírně oválného tvaru; mají milý výraz; nejsou ani vystouplé, ani zapadlé v očních důlcích. Oční víčka se korektně otvírají, dobře přiléhají k oční kouli. Okraje očních víček jsou pigmentovány.

Uši: jsou nízko a spíše vzadu nasazené, na výše než je linie očí, jejich úpon je úzký; při natažení dopředu musí být alespoň tak dlouhé, aby dosahovaly nejméně na konec nosní houby. Jsou elegantně stočené a nesené splývající podél hlavy. Mají jemnou texturu, jsou porostlé jemnou srstí. Zevní zvukovod nevystupuje.

KRK: je středně dlouhý, štíhlý a elegantní, ale dobře osvalený. Kůže na hrdle je volná, ale lalok není žádoucí.

TRUP:

Horní linie: je harmonická, pokračuje od místa nasazení krku až k zádi, která je slabě skloněná.

Hřbet: je rovný a pevný, střední délky.

Bedra: široká, mohutná a pružná.

Zád: mírně skloněná směrem ke kořeni ocasu; kyčelní hrboly nesmí vystupovat.

Hrudník: je prostorný a hluboký, dosahuje nejméně k lokti. Předhrudí je zřetelné, ne však příliš výrazné. Žebra jsou dlouhá, mírně klenutá. Hrudní koš je dlouhý.

Spodní linie a břicho: spodní linie se pozvolna pozvedá směrem k pánevním končetinám. Slabiny jsou mírně vyplněné.

OCAS: je nasazený nízko, harmonicky v prodloužené linii zádi, je středně dlouhý, dosahuje nejméně k hlezňům; je dobře osrstěný, srst však netvoří štětku, od kořene ke konci se elegantně zeštíhluje. V klidu a pomalém pohybu je nesen nízko, nestáčí se do kroužku, když je pes vzrušený nebo v akci, je nesen vzhůru, ale nesmí se přetáčet nad hřbet.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY: jsou mohutně osvalené, avšak nepůsobí dojmem, že jsou hrubé. Při pohledu zepředu jsou přední nohy rovné, perfektně rovné a kolmé, s dobrou kostrou. Uzavřené tlapy směřují rovně dopředu.

Plece: jsou mohutně osvalené. Lopatky, které perfektně přiléhají k hrudnímu koši, jsou relativně dlouhé a šikmo uložené. Úhel scapulo-humerální se blíží 90°.

Rámě: téměř stejně dlouhé jako lopatka, šikmé.

Loket: přirozeně postavený podle žeber.

Předloktí: robustní, suché, perfektně rovné, o něco kratší, než ramenní kost.

Karpus: robustní.

Matakarpus: krátký. Při pohledu zepředu je v kolmé pozici, nevytáčí se ven. Při pohledu z boku není nikdy perfektně kolmý, ale mírně šikmý ve vztahu k zemi.

Přední tlapky: jsou uzavřené, kulaté, se sevřenými a klenutými prsty; polštářky jsou drsné a tvrdé; drápy silné; meziprstní prostor je porostlý jemnou srstí.

PÁNEVNÍ KONČETINY: mají mohutné svalstvo, správné proporce vzhledem k hrudním končetinám. Korektní zaúhlení kolenního i hlezenního kloubu. Jsou postaveny paralelně, nejsou ani přeúhlené, ani strmé. V přirozeném postoji psa jsou pánevní končetiny postaveny poněkud vzadu. Kosti pánevních končetin jsou o něco slabší, než u hrudních končetin.

Stehna: mají správnou délku a šířku, jsou silná a svalnatá.

Koleno: svírá správný úhel, není vybočené ani vbočené.

Lýtka: relativně dlouhé, v šikmé pozici. Kosti jsou poněkud slabší, než u předloktí.

Hlezna: robustní, dobře zaúhlená, nízko u země.

Metatarsus: krátký, při pohledu zezadu rovný a paralelně postavený.

Zadní tlapky: jsou poměrně kulaté, uzavřené; polštářky drsné a tvrdé; drápy silné; meziprstní prostor porostlý jemnou srstí; paspárky se nevyskytují, s výjimkou států, kde je odstranění paspárků zakázáno zákonem.

CHŮZE/POHYB: preferovaný přirozený pohyb: klus nebo cval, obojí prostorné. V klusu musí být pohyb plynulý, se silnými impulsy, daleký záběr hrudních končetin a razantní posuv pánevních končetin. Končetiny se pohybují v rovné, paralelní linii.

Pohyb hrudních končetin: nesmí být kosý anebo úzký; tlapky ani do „o“, ani do „x“.

Pohyb pánevních končetin: prakticky paralelní s razantním posuvem; pozice ani příliš úzká, ani příliš roztažená; hlezno ani kravské, ani sudovitě.

KŮŽE: dobře přiléhající a napnutá, bez vrásek.

OSRSTĚNÍ:

SRST:

- hladká srst: krátká, hladká, přiléhavá, jemnější na hlavě a na uších
- drsná srst: drsná na dotek, ohebná, přiléhavá; málo podsady; vous je slabě vyvinut.

BARVA: existují čtyři varianty zbarvení:

Malý bernský honič

Tato varianta existuje jako hladkosrstá i drsnosrstá, velmi výjimečně s dvojí srstí. Je vždy tříbarevný: bílý, černý a pálený. Základní barva je bílá s velkými černými plotnami; málo četné černé stříkání je povoleno. Znaky pálení se vyskytují nad očima, na lících, na vnitřní a horní straně uší, okolo konečnicku. Černý plášť je přípustný.

Kůže: pod černou srstí je černá, pod bílou je bílá s nevýrazným černým mramorováním.

Malý jurský honič

Tato varianta je hladkosrstá, výjimečně s dvojí srstí. Je preferován černý základ se znaky červenohnědého pálení nad očima, na lících, na hrudi a/nebo na končetinách. Nebo je základní barva plavá s černým pláštěm nebo sedlem. Nevelká bílá skvrna na hrudi je tolerována. Kůže: černá pod černou srstí, světlejší pod plavou.

Malý lucernský honič

Tato varianta se vyskytuje pouze hladkosrstá. Základní barva je šedě a bíle stříkaná s tmavými až černými plotnami různé velikosti. Znaky pálení červenohnědého odstínu jsou nad očima, na lících, u kořene ocasu, na hrudi a na končetinách. Černý plášť je přípustný. Kůže: černá pod černou srstí, trochu světlejší pod modře stříkanou srstí.

Švycký honič:

Tato varianta je krátkosrstá. Základní barva je bílá, se žlutočervenými až červenooranžovými plotnami různé velikosti; ojedinělé červenooranžové stříkání není považováno za chybu. Červenooranžový plášť je přípustný.

Kůže: tmavě šedá pod oranžovou srstí, bílá černě mramorovaná pod bílou srstí.

VÝŠKA:

Kohoutková výška: Psi: 35 – 43 cm
Feny: 33 – 40 cm

Tolerance: +/- 2 cm

VADY:všechny odchylky od výše uvedeného textu musí být považovány za chyby a musí být penalizovány podle stupně jejich závažnosti.

- Příliš slabá nebo příliš hrubá kostra, slabá substance
- Hrubá, neušlechtilá hlava.
- Částečně depigmentovaná nosní houba.
- Světlé oko, zlý pohled.
- Příliš vysoko nasazené ucho; ploché ucho, tlusté, příliš krátké.
- Zřetelný lalok.
- Pronesený nebo kapří hřbet.
- Krátká, sražená záď.
- Mělký hrudník, plochý nebo sudovitý. Anomálie ve tvaru hrudníku (trychtýřovitý).
- Ocas nesený příliš vysoko, hodně přetočený.
- Přední nohy vytočené ven či dovnitř nebo křivé.
- Strmá lopatka (příliš otevřený úhel); příliš krátké předloktí.
- Slabý karpus; metakarpusměkký.
- Měkké tlapy, zaječí tlapy.
- Příliš strmě úhlené pánevní končetiny; postavení hlezen sudovité nebo kravský postoj.
- Chyby ve zbarvení a znacích:
 - u malého bernského honiče: příliš četné černé stříkání v bílém základě
 - u malého švyckého honiče: příliš četné oranžové stříkání v bílém základě; zbarvení s příměsí černé na uších, u kořene ocasu a/nebo v červeno - oranžových plotnách
- Povaha nejistá, mírná agresivita.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- Jedinec velmi bázlivý nebo agresivní.
- Netypický jedinec.
- Celá nosní houba světlá.
- Předkus nebo podkus, křivé zubní oblouky.
- Chybějící řezáky nebo špičáky; špatná pozice špičáků. Chybění více jak 3 premolárů a/nebo molárů.
- Entropium, ektropium.

- Příliš krátká hrudní kost, zalomený hrudník.
- Ocas zatočený nebo zalomený.
- Všechny barevné kombinace, které nejsou v souladu se variantami, popsanými ve standardu.
- Výška: psi pod 33 a nad 45 cm, feny pod 31 a nad 42 cm.

Všichni psi, na kterých bude patrná porucha psychiky nebo chování, budou vyloučeni.

Pozn.: Všichni psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku.